

בראשית יח וירא

ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה
אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָלִי וַיֹּאמֶר
שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת חַיֵּיהָ

רש"י

1

בבבא

מזיעא (פז). אימא, יודעים היו מלאכי השרת שרה אמנו
היכן היחה, אלא להודיע שזנועה היחה, כדי לחבבה
על בעלה, אמר רבי יוסי צר חנינא כדי לשגר לה כוס
של ברכה כ: הנה באהא. זנועה היא ז:

כ"י יקר

2

ט) איה שרה אשתך. פירש רש"י להודיע שזנועה היחה
כדי לחבבה על בעלה. וקשה וכי עד עכשיו לא ידע

אברהם שזנועה היא. ונראה לפרש לפי שרצה לומר שוב
אשוב אליך, משמע אבל לא אליה, ויש לחוש שמא בעבור
זה יטיל שנאה עליה לומר שהיא היחה הסיבה אשר מנע ה'
מהם פרי בטן. ע"כ ראה המלאך לתקן זה ואמר איה שרה

אשתך, אע"פ שידע המלאך היכן היא מכל מקום אמר אי
אתה מודה שהיא באהל תמיד מחמת שהיא צנועה, וא"כ ודאי
לא יקפח לה הקב"ה שכר צניעותה שהרי אמרו רז"ל (מגילה י'
כל כלה שהיא צנועה זוכה ויוצאין ממנה מלכים וראיה מן
תמר כ"ו. והיא גם היא צנועה ע"כ זכותה גרם ליעוד ומלכים
ממך יצאו (להלן י"ז), ומלכי עמים ממנה יהיו (להלן י"ט),
ועי"ז יחבבה בעלה כי זכות צניעותה גרם לה.

בראשית יט וירא

לב וַתִּשְׁקֶינְךָ אֶת־

אֲבִיהֶן י"ן בְּלִילָהּ הוּא וַתָּבֵא הַפְּכִירָה
וַתִּשְׁכַּב אֶת־אָבִיהָ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ
*וּבְקוֹמָהּ:

רש"י

3

ותשכב את אביה. וזלעירה כתיב ותשכב עמו,
זעירה, לפי שלא פתחה צנות אלא אחותה למדפסא,
חיסך עליה הכתוב ולא פירש גנותה, אלל זלעירה
שפתחה צנות, פְּרָסְמָה הכתוב צמפורש (מנחמה נלק
י):

(לו) מואב. זו שלא היחה לנוכה, פירשה
שמאזיבה הוא, אלל זעירה תְּרַפְּסוּ בלשון נקיה וקבלה
שכר צימי משה, שנאמר צני עמון (דברים ז' י"ג) ואל

4

חסגר צס, כלל, וצמואב לא הוזכר אלל שלא ילחם צס אלל לזערן הסיר לו (כ"ד נח י"ג):